

Šachový profesionál

TOMÁŠ KRAUS

narozen 30. srpna 1995

- 24. hráč v žebříčku ČR
- v roce 2016 získal normu IM
- Mistr Čech do 16 let 2010
- Mistr ČR juniorů v rapid šachu 2014
- Mistr ČR juniorů a dorostenců 2015
- bronz z MČR v bleskovém šachu 2019

maximální dosažené ELO k 1.3.2021 - 2486

Tomáš Kraus žije v podkrkonošském lázeňském městečku Lázně Bělohrad nedaleko Jičína. Šachy jsou důležitou součástí jeho rodiny. Dědeček Ladislav Groh byl mnoho let aktivním hráčem šachového oddílu v Lázních Bělohrad. Strýc, rovněž Ladislav Groh, je mecenášem a duší oddílu v Chotči, který nyní tak trochu splynul s oddílem bělohradským. Já jsem se před několika lety nejdříve seznámila s Tomášovým bratrem Lukášem, který v tu dobu hrál za šachový tým Lázně Bělohrad, kde se učil šachy u pana Brože a pana Johna.

Tomáš začal jezdit na šachové tábory a od roku 2004, už jako hráč Jiskry Hořice, i na různá mistrovství jednotlivců a družstev. V tu dobu trénoval s panem Leošem Čerovským a pravidelně se umísťoval na medailových příčkách nejen na krajské, ale i na republikové úrovni. V Hořicích hrál s elitní sestavou (ve složení Tomáš Kraus, Jakub Souček, Jakub Šafařík, Petr Tázlar, Michal Šrejber, Ondřej Hubáček, Jiřina Prokopová, Eliška Johnová, David Dvořák a Kamil Šafařík) extraligu dorostu.

Velkou zásluhu na jeho šachovém růstu má určitě spolupráce s panem Gonsiorem a také s GM Leonem Vološinem. V současné době si sekunduje s Honzou Mikešem a občas využije pomoci FM Lukáše Vlasáka nebo GM Petra Veličky. Tomáš prošel několika šachovými oddíly: TJ Lázně Bělohrad, ŠK Vysoké Mýto, TJ Jiskra Hořice, TJ Spartak Vrchlabí, ŠK AD Jičín, AD Mahrla Praha a SK Zikuda Turnov, za který hraje dosud.

V sezóně 2008/2009 si poprvé zahrál 2. ligu za Vrchlabí a zážitky měl opravdu zajímavé. Posudte sami: „Poprvé jsem si zahrál tuto soutěž. Hrál jsem většinou poslední šachovnici a kdo to někdy zažil, tak ví, že tam může nastoupit v podstatě v průměru asi tak 6 hráčů ze sestavy a málokdy se stává, aby tam v týmech hrál někdo pravidelně (až na mě). K tomu mám jeden příběh, který si pamatuji dodnes. Bylo to někdy v půlce soutěže a hráli jsme doma ve Vrchlabí. Já jsem se kvůli té nevyzpytatelné poslední desce pravidelně připravoval na cca 4-5 soupeřů, abych měl výhodu ze zahájení. Na tento zápas ale soupeři přijeli se zpožděním a náš kapitán rozhodl o spuštění hodin. Já jsem měl bílé kameny a tak jsem musel zahrát tah, aniž bych věděl, s kým hraju. Přitom jsem měl na někoho připravené 1.e4 a na někoho zase 1.d4. Zní to jako malichernost, ale když se na ten daný zápas připravujete intenzivně 14 dnů, tak to člověka pak celkem naštvě :D Nakonec jsem se myslím trefil.“

Tomáš má schopnost rychlého úsudku, díky kterému slaví také úspěchy v bleskovém a rapid šachu. V roce 2015 zvítězil na MČR juniorů a dorostenců v rapidu a na MČR v bleskovém šachu v Praze v roce 2019 skončil na krásném 3. místě za Davidem Navarou a Viktorem Lázničkou.

Vzhledem k tomu, že vystudoval Střední průmyslovou školu v Jičíně, obor informační technologie, a Pedagogickou fakultu Univerzity Hradec Králové, obor tělesná výchova – informatika, má velmi blízko k mládeži a zároveň mu není cizí online svět, který využívá k tréninku mládeže. Svými zkušenostmi tak inspiruje a ovlivňuje holky a kluky a snaží se, aby šachy pro ně byly radostí.

To samé přeji i já jemu. Ať mu stále šachy dělají radost!!!

Jsem velice potěšena, že se s Vámi mohu podělit o odpovědi na pár otázek:

Jak vzpomínáte na dobu, kdy jste hrál za TJ Jiskru Hořice?

Jsem člověk, který obecně moc rád vzpomíná a na kapitulu v Hořicích mám krásné vzpomínky, které pak i zmiňuji níže v článku. Jsem opravdu hrdý na to, že jsem měl to štěstí a dostal se mezi tak skvělý kolektiv, ať už jde o mládež (Kuba Šafařík, Petr Tázlar, Míša Šrejber, Eliška Johnová, Kuba Souček, Jaro Flašar), se kterými jsme toho zažili nespočetně, a hlavně díky Šáfovi a Petrovi byla vždy totální pr..sranda. Samozřejmě i na starší chlapi, kteří nás drzouny ochotně pouštěli před sebe na vyšší šachovnice a pomáhali tím našemu šachovému vývoji.

Přiznání:

Když jsme hrávali domácí zápasy, tak jsem se fakt dost těšil na klasiku párek, čerstvé rohlíky a hořčice. Vždycky. Jednou jsem si to jako náctiletý dovolil vzít k partii s velmistrem Medunou, pač jsem na to byl zvyklej u všech ostatních, tak jsem ho chtěl taky zkusit otestovat. Moc se mu to nelíbilo a tak mě poslal poměrně rázně pryč :D Z dnešního pohledu si říkám, jak jsem to mohl udělat, ale mohl být teda ke klukovi trošku mírnější. Asi měl taky chuť... Chtěl jsem ho za to porazit, ale dostal jsem lekci. Jednou mu tohle chci vrátit.

Které ocenění, případně medaile je pro Vás zatím nejceněnější?

Když se občas zpětně poohlížím a vzpomínám na svoje nejkrásnější zážitky a silné momenty v mé šachové kariéře, tak mi jich pár v hlavě navždy utkvělo. Když to vezmu postupně, tak samozřejmě začátky hraní, kdy mě k tomu v 6 letech přivedl děda, kterému jsem za to hrozně moc vděčný. Hráli jsme spolu velice často a NIKDY mě nenechal vyhrát. Všechno jsem prohrával, ale chtěl jsem hrát dál a dál, až se to nakonec jednoho dne otočilo. (Hrajeme dodnes a strategii nedat nic zadarmo jsem si vštípil poměrně dobře, takže děda na svoji další výhru čeká už pěknou řádku let.)

Dále rád vzpomínám na individuální dorostenecké mistrovské kategorie, kde se mi dařilo bojovat o přední příčky a párkrát se i probojovat na ME nebo MS (tam už to tak slavné nebylo :D).

Pak určitě, když jsme jako tým Hořic postoupili do nejvyšší možné soutěže extraligy mládeže a drželi se tam stabilně několik let (škoda, že tam něco necinklo, chybělo k tomu málo). Ale mnohem víc si považuji, a to pro mě byl skutečně hodně silný zážitek, když jsme v podstatě v podobném složení jako byl náš mládežnický tým podpořený ostřílenými zkušenými borci (René Baláž, Honzik Rusnák a Vláda Luštinec) naprosto dominovali a ovládli celou nejvyšší soutěž v rámci kraje (krajský přebor) v sezoně 2010/2011. Ta vyvrcholila předposledním zápasem (10. kolo) o postup do 2. ligy na Lípě soubojem zatím jediných neporažených týmů. To byla velká paráda! (doporučuji si přečíst článek ze zápasu: <http://sachyhorice.wz.cz/index.php?idir=11t&file=kp10>). Musím říct, že to byl pro mě asi zatím největší týmový zápas, jaký jsem kdy hrál (a to už jsem pár týmových zápasů odehrál ať už na nejvyšší domácí scéně nebo i v zahraničí). Z tohoto zápasu jsem také vybral svoji první partii na ukázkou.

Tomu pak následovaly dva roky v 2. lize, ze které jsem vybral druhou partii na ukázkou. Nyní už to vezmu jen v rychlosti. Vážím si výsledku z polofinále juniorů v Havlíčkově Brodě 2012 se soupeři o dva roky staršími, kde se mi podařilo zvítězit se ziskem 8,5/9 a náskokem 2 bodů na druhého v pořadí. Dále vítězství finále juniorů (MČR) do 20 let v Koutech nad Desnou 2015 a bronz z MČR mužů v bleskovém šachu 2019.

A nakonec MČR mužů 2018 a 2019 v Ostravě, kde se mi dařilo bojovat do posledních kol o medailové příčky (hlavně tedy 2019), kdy jsem hrál poslední kolo s Davidem Navarou o první flek. Hráli jsme už v neděli ráno, a tak nebylo moc času na přípravu. Proto mi na dálku pomáhali 3 další trenéři, které nevím, jestli můžu zmínit. Probíhalo to tak, že jsem si vybral zahájení a oni mi to přes noc vypracovali přesně na míru. Když jsem se ráno vzbudil, už jsem si jen přehrával varianty. Zahájení vyšlo perfektně, ale bohužel to nestačilo. Skvělá práce lidí kolem mě! Nakonec z toho bylo nepopulární 4. místo, ale i tak si toho hodně cením.

Jaké jsou Vaše šachové cíle?

Spousta hráčů tvrdí, že nejlepší cíl je být mistrem světa. Já jsem to tak neměl, protože by ten cíl byl pro mě tak vzdálený a nejistý, že bych asi neměl dostatečnou motivaci na tom pracovat. Měl jsem vždy postupné cíle, ať už se jednalo o postupy na MČR mládeže, dosažení nějaké Elové mety, poražení silného hráče atd. Postupoval jsem vždy po malých krůčcích a dával si dosažitelné, blízké cíle (např. když jsem měl ELO 1800, tak jsem hodně obdivoval hráče s ELO přes 2000 a chtěl jsem tam jednou také být. Když jsem dosáhl této hranice, tak to stejné jsem si říkal o 2200 atd. atd., ale vůbec nešlo jen o ELO!) Nyní mám cíl uhrát titul velmistra (GM) a stát se jednou mistrem ČR v mužích. Už jsem byl několikrát blízko, věřím tomu, že se to jednou povede.

Šachová historka

Když jsem hrál první rok extraligu dospělých za Mahrlu Praha v sezoně 2014/2015, bral jsem to jako vždy dost zodpovědně a o to víc, když se jednalo o nejvyšší soutěž ČR. A tak jsem se připravoval dost důkladně na dvě partie a několik možných soupeřů cca 2 měsíce předem (varianty končily klidně i kolem 25.-30. tahu). Mimochodem, hlavně díky přípravám na soupeře obecně jsem se naučil v mládí „slušně“ zahájení a ani pak člověka tolik nemrzí, že to třeba nevyjde, protože to má jako možnost na další soupeře. Asi si dovedete představit, jak jsem byl s blížícím se zápasem neskutečně nervózní. A pak to tedy přišlo. Namotivovaný jsem přijel v sobotu dopoledne na první zápas a při vstupu do hrací místnosti a usedání k šachovnici jsem ke své hrůze zjistil, že jsem se celé dva měsíce připravoval na oba (sobotní a nedělní) zápasy za opačné barvy. Špatně jsem si to spočítal! Měl jsem chuť jít se někam zahrabat. Ještě jsem to řekl kapitánovi, když jsem se ho šel zeptat, jestli to tak má vážně být. Nakonec jsem se z toho po prvních tazích nějakým zázrakem oklepal a udělal jsem za ten víkend 100% bodů (2 ze 2). Toť moje vzpomínka na první partie v extralize.

Je nějaká partie o kterou byste se rád podělil?

Vybral jsem dvě partie. První je z památného zápasu KP o postup do 2. ligy mezi Hořicemi a Lípou v sezoně 2010/2011. Druhá ukázkou je první partie s týmem Hořic ve druhé lize ve Vlašimi.